

הדרשה של מיקו

מרץ 2015

פסקה 1: היכרות

שלום, שמי הוא אברהם מיקו יקל, נולדתי בתאריך 13.8.2003. מקור שמי הוא מאברהם אבינו, האב הראשון של עם ישראל, אני מעריך אותו בגלל שהוא הראשון שחשב שיש עולם שאינו גשמי והוא פיתח את המחשבה על אל שאינו מוחשי. אני קרוי על שם סבי אברהם שנהרג לפני הולדתי, סבי לחם נגד הנאצים במלחמת העולם ה-2 וקיבל אות כבוד בצבא הפולני, לאחר המלחמה הוא החליט לפנות לחינוך בשביל לקרב בין יהודים וערבים. לדעתי אני ילד נמרץ, סקרן, חכם, פטפטן ואני אוהב חיות, התחביבים שלי הם לעסוק בספורט, לנגן על בריטון, לשחק על המחשב והטלפון, לבלות עם חברים ולצפות בטלוויזיה. נולדתי בתאריך 13.8.2003, ט"ו באב התשס"ג, שבו נחגג חג האהבה היהודי וכן חומת ברלין הוקמה. דבר נוסף שקרה באותו תאריך הוא שהסרט במבי הוקרן לראשונה.

פסקה 2- אירועים במשפחה- מסורת

כמשפחה יהודית במשך הדורות חגגו במשפחתי את חגיגות המצווה בדרכים שונות. במשפחתי המורחבת אנשים דתיים, מסורתיים וחילוניים. בשנים האחרונות חגגנו שתי חגיגות מצווה של תאומים במשפחתי, במשפחה חילונית ובמשפחה חרדית: בבר המצווה של התאומים הדתיים כל המשפחה התאספה בבית כנסת, בני המצווה עלו לתורה וקראו את ההפטרה של הפרשה שלהם ובנות המשפחה זרקו עליהם סוכריות (אני אספתי...). אחרי מספר ימים כל המשפחה הוזמנה לאולם שבו הוגשה ארוחת ערב. בני המשפחה (הגברים) כולל בני המצווה עצמם דרשו דברי תורה ולבסוף היו ברכות ושירי קודש. שנה לאחר מכן חגגו התאומים החילוניים בר מצווה. בר המצווה שלהם נחוגה בפארק על גדות אגם. היו דוכני אוכל ומשחקים. לאחר שהאורחים נהנו מהדוכנים הוגשה ארוחה שבמהלכה הוקרן סרט המתאר את חייהם של התאומים. בני המשפחה (כולל הבנות) נאמו והיו שירים וריקודים. דרך השוואת החגיגות ניתן לראות את השוני בין בני משפחתי מבחינה דתית, אך למרות השוני אנחנו משפחה קרובה ואוהבת שמקבלת אחד את השני.

פסקה 3- מה זה אחריות ובגרות עבורי

שנת המצווה מציינת ביהדות את הכניסה לחברת המבוגרים. כניסה זו מלווה בקבלת זכויות וחובות. בגרות בשבילי היא העיסוק בדברים שעליהם לא חשבתי עד כה, כגון: במה אני ארצה לעסוק בעתיד או איך אני צריך לפעול במצבים חדשים ומסובכים שלא הכרתי והזכות להחליט עליהם בעצמי (כמו לבחור תיכון או מגמה). דוגמה נוספת היא שכאשר נולדתי קיבלתי את השם אברהם, אבל מגיל קטן כולם קוראים לי מיקו. כעת החלטתי עם אמי ללכת למשרד הפנים ולהוסיף לשמי בתעודת זהות את השם מיקו, כך ששמי הרשמי יהיה: "אברהם מיקו יקל". החלטה זו מעידה על כך שאני לוקח איתי את מה שקיבלתי ממשפחתי, השם אברהם, אבל הולך בדרך העצמאית שלי שבה קוראים לי גם מיקו. אני משאיר איתי את מה שקיבלתי בילדות, אבל עם התבגרותי אני הופך לעצמאי ומחפש את הדרך שהכי מתאימה לי. בגרות כרוכה במספר חובות, ובשבילי הן החובה לטפל בסביבתי, כגון: לטפל בחיות שלי ולנקות את הבית. מושג האחריות מתבטא עבורי בלקיחת אחריות על דברים שעשיתי ואמרתי. לדוגמה: אני לוקח אחריות אם קיללתי, הרבצתי וכדומה... ואני מטפל בחיות שלי ומנקה את הבית כבר בגילי. כבר היום, לפני בר המצווה, אני לוקח אחריות על מעשי ומתנהג לפי החובות והזכויות שנותנת לי הבגרות.

פסקה 4- פרשת השבוע

פרשת השבוע שלי היא "ואתחנן" שנמצאת בספר "דברים" עם ההפטרה "שבת נחמו" שנמצאת בספר "ישעיהו". בפרשה מסופר על הפרידה של משה מהעם ועל תחנונו הכושלים של משה לאל לוותר על עונשו ולתת לו להיכנס לארץ ישראל. משה מזכיר לעם את עשרת הדברות ואת מעמד הר סיני וקורא אליהם: "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד" ומוסיף: עליכם לאהוב את האל בכל לבבכם ולשמור את מצוותיו. בשביל שעם ישראל לא ישכחו הוראה זו, משה מצווה עליהם להזכיר לעצמם ולהראות את אמונתם, באמצעות סימנים על ידם, ראשם ובכניסה לביתם. הוא מצווה אותם להניח תפילין ולתלות מזוזה. משה גם אומר לעם "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" ובכך הוא מתכוון שהם ייזהרו מעבודת אלילים זרים כי ההשלכות תהינה חמורות. ההפטרה "שבת נחמו" היא ההפטרה הראשונה בשבעת ההפטרות שנקראות "שבע דנחמתא". הפטרה זו היא ההפטרה הראשונה אחרי צום ט' באב והיא מספרת על הציווי של ה' על העולם לנחם את ירושלים ולפנות לו ולעמו דרך במדבר לשוב לירושלים. ההפטרה מחדירה נחמה, שמחה ותקווה ללבבות האנשים ובזמן הגלות היא שימרה את הציפייה לבוא הגאולה.

פסקה 5- אני והפרשה

לאחר עיון בפרשה, בחרתי להתמקד בפסוק: "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (ספר "דברים", פרק ד', פסוק ט"ו) ובפסוק "שמע ישראל, ה' אלוקינו, ה' אחד" (ספר "דברים", פרק ו', פסוק ד'). הרב אביחי צקין מפרש את הפסוק: "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" כך: הוא חושב שצריך לשמור על עצמנו מבחינה גשמית ורוחנית. כלומר, אתה צריך לשמור על גופך הגשמי בשביל שתוכל לחיות בעולם שהאל ברא בשבילינו ובו אתה אמור לקיים את מצוותיו. מצד שני אם לא תשמור על עצמך מבחינה רוחנית (תאמין ותתפלל), אז לא תהיה משמעות לחייך הגשמיים ולא יהיה לך על מה לשמור. אני מסכים חלקית עם פירוש זה כי אני חושב שצריך לשמור על עצמך מבחינה גשמית ורוחנית אבל לא בהכרח מהבחינה הדתית. כלומר, אתה צריך לשמור על עצמך גשמית ורוחנית, אבל בדרך שאתה חושב שצריך, בין אם זה לעשות הרבה ספורט בשביל שהגוף לא ייחלש לבין אם זה לנוח שעה ביום בשביל שהנפש תירגע. הרב עובדיה יוסף ז"ל פירש את הפסוק: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד" ככתובו, כלומר הוא מפרש את מילות הפסוק בנפרד. הנה פירושו לפסוק: "שמע" – קבל והבן. "ישראל" – ישראל. "ה'" – אדון הכל היה הוה ויהיה. "אלוקינו" – שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם. "ה'" – אדון הכל היה הוה ויהיה. "אחד" = א' – ה' הוא היחיד, ח' – יחיד בשבעה רקיעים ובארץ (ביחד שמונה- ח' בגימטריה), ד' – מושל בארבע רוחות העולם (ארבע- ד' בגימטריה). אני חשבתי על פירוש נוסף: "עם ישראל תקשיב, ה' האל שלנו הוא אל אחד ויחיד ואין כמוהו". מהפסוקים: "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" ו- "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד" אני רוצה לקחת איתי את הערך של לשמור על עצמי שאלך בדרך הנכונה. בחרתי בערך זה מכיוון שאני על סף גיל ההתבגרות ויהיו הרבה דברים שארצה לעשות. בשביל ליישם ערך זה, אצטרך לקבוע לעצמי כללים בעזרת מכריי ולהשתדל לעמוד בהם. לדוגמא: אם במקרה מסוים הרבה ילדים יעשו משהו שאני חושב שלא נכון, אני לא אצטרף אליהם ואף אביע את דעתי בנושא.

פסקה 6- תודות

אני רוצה להודות לאמי אטי ולמורתי רחל שעזרו לי בכתיבת הדרשה ואני רוצה להודות לאברהם סבי ז"ל שפעל רבות למען מכריו, סביבתו והעולם כולו ועזר לי ולכולנו להיות במקום טוב יותר בכך שהוא לחם בנאצים ולאחר מכן עסק בקירוב לבבות יהודים וערבים. אני רוצה להודות לסבתי חנה שהייתה תמיד איתי ועזרה לי להבין הרבה דברים חשובים. אני מאחל לעצמי הצלחה בשמירת הערך שהצבתי לעצמי. אני מאחל לאמי הרבה כוח בגידולי בעת התבגרותי ואני מאחל לבני דודיי, לחבריי ולעצמי התבגרות מהנה וחוייתית.